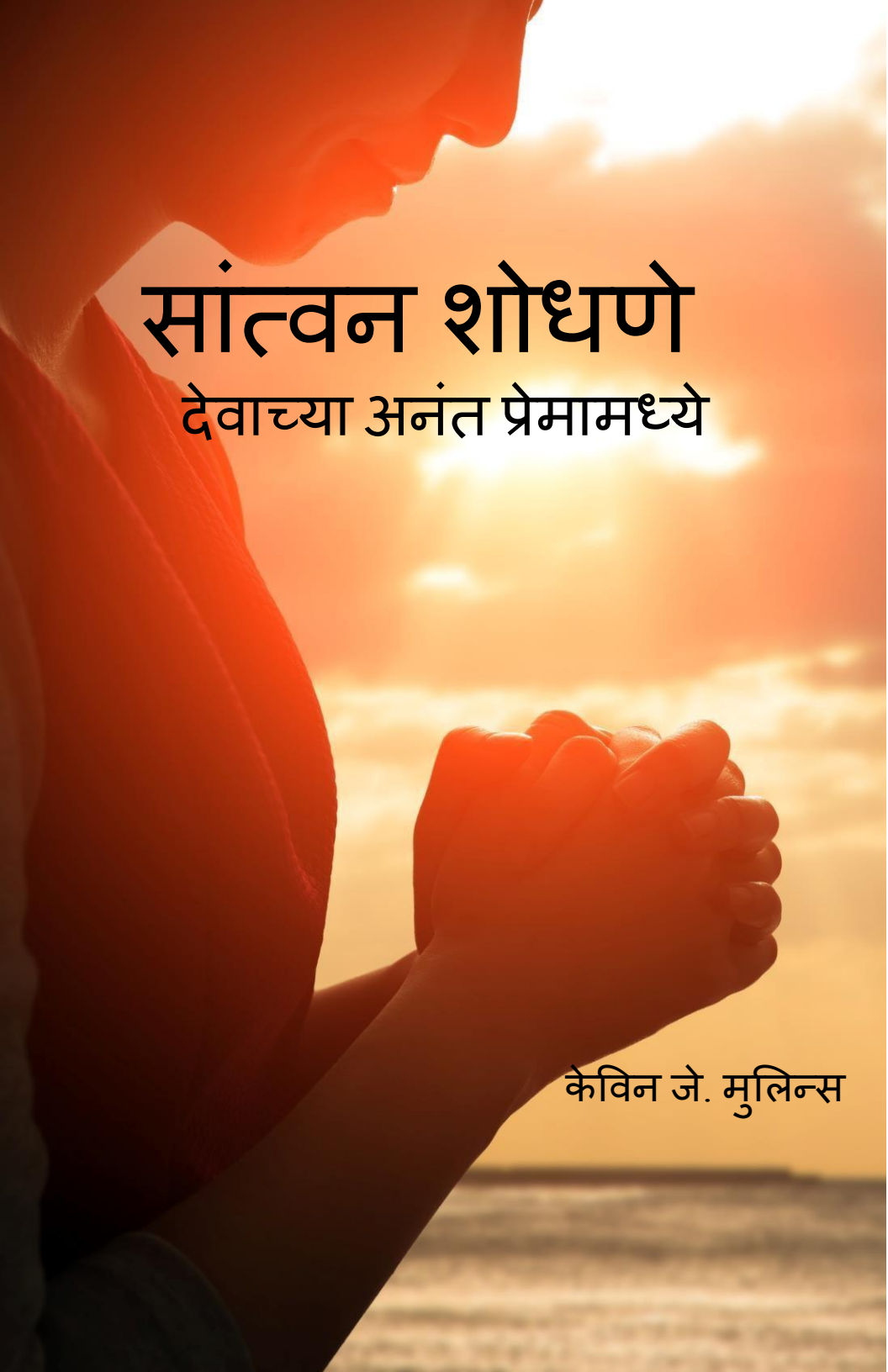

A person is shown in profile from the chest up, facing right. Their hands are clasped together in a prayer position, held up towards their face. The background is a bright, warm sunset or sunrise over a body of water, with the sun low on the horizon and clouds catching the light. The overall color palette is dominated by oranges, yellows, and soft reds, creating a peaceful and contemplative atmosphere.

सांत्वन शोधणे

देवाच्या अनंत प्रेमामध्ये

केविन जे. मुलिन्स

”सांत्वना शोधणे”

देवाच्या अनंत प्रेमामध्ये

येशू ख्रिस्ताच्या मुखामध्ये चमकणाऱ्या देवाच्या स्वभावाच्या प्रकाशाचा,
अंधारामधून प्रकट होणारा, शोध लावणे”
— (२ करिंथकरांस ४:६)

ऑगस्ट, २०२३

"देव प्रेम आहे" (१ योहान ४:८) हे वाचल्यावर तुम्हाला काय वाटते? संदेष्टा यिर्मया म्हणतो तेव्हा तुम्ही त्यावर विश्वास ठेवता का:

"दुरून यहोवाने मला दर्शन देऊन म्हटले, 'हो, मी तुझ्यावर चिरंतन प्रेम केले आहे; म्हणून मी तुला प्रेमदयेने आकर्षित केले आहे.'" ~ यिर्मया ३१:३.

देव त्याच्या निर्मितीवर "अनंत प्रेमाने" प्रेम करतो यावर तुमचा विश्वास आहे का? "अनंत" या शब्दाचा अर्थ आतापासून अनंतकाळापर्यंत असा पाहू नका. अनंतकाळापासून ते अनंतकाळ भविष्यापर्यंत पहा. असा कधीही काळ नव्हता आणि येणार नाही जेव्हा देव तुमच्यावर प्रेम करणार नाही. तुम्ही काय केले आहे, तुम्ही काय करत आहात किंवा तुम्ही काय कराल हे महत्वाचे नाही, आपला पिता नेहमीच तुमच्यावर प्रेम करतो आणि तो तुम्हाला प्रेमळ दया दाखवतो. नेहमी लक्षात ठेवा की देव तुम्हाला त्याच्याकडे आकर्षित करण्यासाठी "प्रेमळ दया" वापरेल. तो कधीही भीतीचा वापर करत नाही.

"आपल्यासाठी देवाचे असलेले प्रेम आपल्याला कळले आहे आणि आपण त्यावर विश्वास ठेवला आहे. देव प्रेम आहे, आणि जो प्रीतीत राहतो तो देवामध्ये राहतो आणि देव त्याच्यामध्ये राहतो. अशाप्रकारे आपल्यामध्ये प्रेम परिपूर्ण झाले आहे: न्यायाच्या दिवशी आपल्याला आत्मविश्वास असेल कारण, या जगात आपल्या काळात, आपण त्याच्यासारखेच आहोत. प्रीतीत भीती नसते, परंतु परिपूर्ण प्रीती भीती घालवते, कारण भीतीला यातना असतात. जो भीती बाळगतो तो प्रेमात परिपूर्ण होत नाही. आपण त्याच्यावर प्रेम करतो कारण त्याने प्रथम आपल्यावर प्रेम केले." ~ १ योहान ४:१६-१९.

ग्रीक भाषेत या प्रेमाला *ἀγάπη* (*agápe*) म्हणतात आणि ते त्याग, प्रेमळ, निस्वार्थी, इतरांप्रती सेवा (किंवा, देण्याद्वारे) प्रदर्शित होते. देवाच्या चारित्र्यावर आपल्या सर्व चिंतनात आपण आपल्या स्वतःच्या पूर्वकल्पित कल्पनांना त्याग करण्यास तयार असले पाहिजे. देवाने म्हटले आहे, "माझे विचार तुमचे विचार नाहीत आणि तुमचे मार्ग माझे मार्ग नाहीत." (यशया ५५:८). आपण आपल्या स्वतःच्या कल्पना आणि जीवनशैलीनुसार देवाला एका चौकटीत ठेवू नये, तर त्याऐवजी आपल्याला "पूर्ण मनाने यहोवावर विश्वास ठेवावा; आणि स्वतःच्या बुद्धीवर अवलंबून राहू नये" (नीतिसूत्रे ३:५).

जेव्हा तो म्हणतो की तो प्रेम आहे तेव्हा त्याच्यावर विश्वास ठेवा. जेव्हा तो म्हणतो की तो तुम्हाला "शाश्वत प्रेमाने" प्रेम करतो तेव्हा त्याच्यावर विश्वास ठेवा.

वर आकाशाकडे आपले डोळे लावा, खाली पृथ्वीकडे लक्ष द्या; कारण आकाश धुराप्रमाणे विरून जाईल, पृथ्वी वस्त्राप्रमाणे जीर्ण होईल, तिचे रहिवासी चिलटांप्रमाणे मरतील; तरी माझे तारण सर्वकाळ टिकेल, माझा न्याय भंग पावणार नाही. हे नीती जाणणाऱ्यांनो, माझे नियमशास्त्र मनात वागवणाऱ्यांनो, तुम्ही माझे ऐका; मर्त्य मानव नावे ठेवतील त्यांना भिऊ नका; त्यांच्या निंदेने घाबरू नका. यशया ५१:६-७.

देवाचे नीतिमत्त्व कायमचे आहे. ते कधीही रद्द होणार नाही. नीतिमतेचे जीवन हे एकमेव जीवन आहे जे सार्वकालिक आहे. जेव्हा येशू तुम्हाला "सार्वकालिक जीवन" देण्याचे वचन देतो तेव्हा तो फक्त असे वचन देत नाही की तुम्ही कधीही मरणार नाही. त्याचे

लक्ष केवळ कायमचे जगण्याच्या स्वार्थी महत्वाकांक्षा जागृत करणे नाही, तर पित्याच्या नीतिमतेचे प्रतिबिंबित करणाऱ्या जीवनशैलीबद्दल बोलत आहे. हे नीतिमत्त्व आपल्यासाठी त्याच्या नियमात (त्याच्या तोराहमध्ये) लिहिले आहे - "नीतिमत्त्व जाणणाऱ्यांनो, माझे ऐका, ज्यांच्या हृदयात माझे नियम आहेत." जेव्हा नियमशास्त्र खरोखर आपल्या हृदयात असते तेव्हा आपण पित्याच्या नीतिमतेच्या सार्वकालिक जीवनाला "जाणू" (अनुभवू). परंतु देवाच्या नीतिमते शिवाय शास्त्र स्पष्ट आहे:

शास्त्रात असे लिहिलेले आहे की, "नीतिमान कोणी नाही, एकदेखील नाही; समंजस कोणी नाही, देवाचा शोध झटून करणारा कोणी नाही; सर्व बहकले आहेत, ते सारे निरुपयोगी झाले आहेत; ~ रोमकर ३:१०-१२.

लक्षात घ्या की "नीतिमत्ता" आणि "चांगलेपणा" हे एकमेकांचे समानार्थी शब्द आहेत. हिब्रू लोकांमध्ये ही एक लेखन शैली आहे ज्याला हिब्रू समांतरता म्हणतात. जेव्हा पवित्र शास्त्र आपला स्वर्गीय पिता "नीतिमान" आहे असे म्हणते तेव्हा ते म्हणते की तो "चांगला आहे." येशू हे असे म्हणत प्रतिध्वनी करतो: "तू मला चांगला का म्हणतोस? फक्त देवाशिवाय कोणी चांगला नाही." (मार्क १०:१८).

आता, शास्त्रवचनांचा वापर न करता "चांगल्या" (नीतिमतेची) व्याख्या करण्याचा प्रयत्न करणे आपल्यासाठी धोकादायक ठरेल. आपल्या स्वतःच्या पतित मनाने चांगले आणि वाईट काय आहे हे मानवजातीने चांगल्या आणि वाईटाच्या ज्ञानाच्या झाडाचे फळ खाल्ल्याने घडले आहे. आपण फक्त चांगले आणि वाईट एकत्र मिसळू. "जे वाईटाला चांगले आणि चांगल्यांना वाईट म्हणतात, जे अंधाराला प्रकाशात आणि प्रकाशाला अंधारात बदलतात, जे कडूला गोड आणि गोडाला कडू बनवतात त्यांना धिक्कार असो. जे स्वतःच्या दृष्टीने शहाणे आहेत आणि स्वतःच्या दृष्टीने हुशार आहेत त्यांना धिक्कार असो." (यशया ५:२०-२१).

देव वाईट आणि अंधाराच्या पूर्णपणे विरुद्ध आहे; कारण "देव प्रकाश आहे आणि त्याच्यामध्ये अजिबात अंधार नाही." (१ योहान १:५). चांगल्या आणि वाईटाची उपस्थिती हे एक संतुलित विश्व नाही. देव परिपूर्ण प्रेम असल्याने, तो फक्त जे योग्य (नीतिमान) आणि चांगले आहे तेच करतो. तो परिपूर्ण सत्य आहे! म्हणून सावधगिरी बाळगा: "एक मार्ग असा आहे जो माणसाला योग्य वाटतो, परंतु त्याचा शेवट मृत्यूकडे नेणारा मार्ग आहे." (नीतिसूत्रे १४:१२).

तर "चांगले" आणि "नीतिमान" म्हणजे काय? बरं, आपण सुरुवातीकडे परत जाऊया जिथे देवाने स्वतः "चांगले" हा शब्द पहिल्यांदा सृष्टीमध्ये वापरला होता. उत्पत्तीच्या पहिल्या अध्यायात तुम्हाला दिसेल की, निर्मिती आठवड्याच्या देवाने प्रत्येक दिवसाला 'चांगला' असे म्हटले. , नंतर निर्मितीच्या शेवटच्या दिवसाच्या अगदी शेवटी त्याने "खूप चांगला" असे म्हटले आणि नंतर तो विश्रांती घेऊ शकला. पौलाने लिहिले:

"कारण जगाच्या निर्मितीपासून त्याचे अदृश्य गुण, त्याचे शाश्वत सामर्थ्य आणि दैवी स्वरूप, हे स्पष्टपणे दिसून आले आहे, जे काही निर्माण केले आहे त्यावरून ते समजले आहे, म्हणून त्यांना सबब नाही." ~ रोमकर १:२०.

म्हणून, पित्याचे गुण (त्याचे शाश्वत चरित्र) निर्मितीमध्ये स्पष्टपणे दिसतात आणि आपण नुकतेच शिकलो आहोत की निर्मितीने चांगुलपणा प्रदर्शित केला.

पण प्रत्येक दिवसात असे काय होते जे "चांगले" होते? बरं, त्याने बनवलेल्या प्रत्येक गोष्टीचे काय काम आहे? सूर्य काय करतो? तो प्रकाश देतो. तो उष्णता देतो. तो वनस्पती, प्राणी आणि मानवांना जीवन आणि चैतन्य देतो. झाडांचे काय? ते काय करतात? ते पक्षी आणि इतर प्राण्यांना विश्रांतीची जागा आणि अन्न देतात. ते सावली देतात. ते प्राणवायू देतात. ते जगाला रंग देतात. गवताचे काय? ते प्राण्यांना अन्न देते. ते प्राणवायू देते आणि हवा थंड करते. ते जगाला रंग देते. पाण्याचं काय ? पाणी समुद्रातील प्राण्यांसाठी घर देते. ते आपल्याला निरोगी पोषक आणि शुद्धीकरण देते. मला वाटते की तुम्हाला मुद्दा समजला आहे. पित्याचे शाश्वत चरित्र, त्याची नीतिमत्ता, देण्याचे जीवन आहे.

"देवाने ज्या बांधकाम पद्धतीवर आपले विश्व बांधले त्याला देवाचा नियम म्हणतात. आणि हा नियम प्रेमाचा नियम आहे, जो त्याच्या स्वभावाची आणि चारित्र्याची अभिव्यक्ती आहे... कृतीत या नियमाचे एक साधे उदाहरण म्हणजे श्वसन. आपण श्वास घेतो त्या प्रत्येक श्वासाने आपण वनस्पतींना कार्बन डायऑक्साइड (CO₂) सोडतो आणि वनस्पती आपल्याला ऑक्सिजन परत देतात (श्वसनाचा नियम). ही देवाची जीवनासाठीची रचना आहे, मुक्त देण्याचे एक शाश्वत वर्तुळ. हे देवाच्या प्रेमाच्या स्वरूपाची अभिव्यक्ती आहे आणि जीवन त्यावर चालण्यासाठी बांधले गेले आहे. जर तुम्ही हा नियम, देण्याचे हे वर्तुळ, आहे तर तुमच्या डोक्यावर प्लास्टिकची पिशवी बांधून आणि स्वार्थीपणे तुमच्या शरीराचे CO₂ साठवून ठेवले तर तुम्ही जीवनासाठी च्या डिझाइन पद्धतीचा भंग करता आणि त्याचा परिणाम मृत्यू होतो. 'पापाचे वेतन [परिणाम] म्हणजे मृत्यू' (रोमकर ६:२३). देण्याचे हे वर्तुळ म्हणजे देवाने जीवन ज्या नियमावर चालण्यासाठी बांधले आहे तो नियम आहे." (डॉ. टिमोथी जेनिंग्स,दरेमेडी,प्रस्तावना).

"आपला पिता" या शब्दाचा कल्पनात्मक अर्थ असा आहे की तो शाश्वत पुरवठादार आहे. तो जीवनाचा एकमेव स्रोत आहे जो त्याच्या सर्व प्राण्यांना शारीरिक आणि आध्यात्मिक आरोग्यासाठी जे चांगले आणि आवश्यक आहे ते देतो. येशूने शिकवले:

“म्हणूनच मी तुम्हाला सांगतो की तुम्ही तुमच्या जीवनाची चिंता करू नका - तुम्ही काय खावे किंवा काय प्यावे - किंवा तुमच्या शरीराची - तुम्ही काय घालावे. जीवन अन्नापेक्षा जास्त आहे, नाही का, आणि शरीर कपड्यांपेक्षा जास्त आहे? आकाशातील पक्ष्यांकडे पहा. ते पेरणी करत नाहीत, कापणी करत नाहीत किंवा गोदामात अन्न गोळा करत नाहीत, आणि तरीही तुमचा स्वर्गीय पिता त्यांना खायला घालतो. तुम्ही त्यांच्यापेक्षा जास्त मौल्यवान आहात, नाही का? तुमच्यापैकी कोणी चिंता करून तुमच्या आयुष्यात एक तासही वाढवू शकतो का? आणि तुम्ही कपड्यांबद्दल का काळजी करता? शेतातील कमळांचा विचार करा आणि ते कसे वाढतात. ते काम करत नाहीत किंवा सूत कातत नाहीत, परंतु मी तुम्हाला सांगतो की शलमोन देखील त्याच्या सर्व वैभवात त्यांच्यापैकी एकाचा पोशाख घालत नव्हता. आता जर देवाने शेतातील गवताला असे कपडे घातले, जे आज जिवंत आहे आणि उद्या भट्टीत टाकले जाते, तर तो तुम्हाला जास्त चांगले कपडे घालणार नाही का - तुम्ही अल्पविश्वासू? म्हणून 'आपण काय खावे?' किंवा 'आपण काय पायवे ?' असे म्हणण्याची कधीही चिंता करू नका. किंवा 'आपण काय घालणार?' कारण अविश्वासू लोकच या सर्व गोष्टींसाठी उत्सुक असतात. तुमच्या स्वर्गीय पित्याला खात्री आहे की तुम्हाला या सर्व गोष्टींची गरज आहे! पण प्रथम देवाचे राज्य आणि त्याचे नीतिमत्त्व मिळवण्याचा प्रयत्न करा, म्हणजे या सर्व गोष्टी तुम्हालाही मिळतील. म्हणून उद्याची चिंता करू नका, कारण उद्या स्वतःची काळजी करेल. प्रत्येक दिवसाला स्वतःचे पुरेसे संकट आहे.” ~ मत्तय ६:२५-३४.

हो, आपला पिता सेवक आहे—आपला पुरवठादार आहे. स्तोत्र कर्त्याने लिहिले: “आकाश देवाचे गौरव वर्णन करते, आणि अंतरिक्ष त्याची हस्तकृती प्रकट करते.” (स्तोत्र १९:१); “आकाश त्याचे नीतिमत्त्व घोषित करते, आणि प्रत्येकजण त्याचे वैभव पाहतो.” (स्तोत्र ९७:६).

देवाचे वैभव म्हणजे त्याचे नीतिमत्त्व आहे हे तुम्हाला माहिती आहे का? मोशेने पित्याला विनंती केली की, “कृपया मला तुझे वैभव दाखव” (निर्गम ३३:१८). वचन १९ मध्ये देवाने उत्तर दिले:

“मी माझे सर्व चांगुलपणा तुझ्यासमोरून चालवीन आणि तुझ्यासमोर यहोवाचे नाव [महिमा/पात्र] घोषित करीन. ज्याच्यावर मी कृपा करेन त्याच्यावर मी कृपा करीन आणि ज्याच्यावर मी कृपा करेन त्याच्यावर मी दया करीन.”

"यहोवाच्या नावाची घोषणा करणे" याचा अर्थ असा आहे. शास्त्रातील "नाव" या शब्दाचा संकल्पनात्मक अर्थ "पात्र" असा आहे. परमेश्वराचे किंवा यहोवाचे नाव घोषित करणे म्हणजे प्रत्येक शब्द आणि कृतीतून त्याच्या चांगुलपणा, कृपा आणि दयेचे स्वरूप घोषित करणे. निर्गम ३४ मध्ये आपण वाचतो:

"आणि यहोवा मेघातून उतरला आणि त्याच्या [मोशे] जवळ उभा राहिला आणि त्याने यहोवाचे नाव [महिमा/पात्र] घोषित केले. आणि यहोवा त्याच्यासमोरून गेला आणि त्याने घोषणा केली, 'यहोवा, यहोवा देव, दयाळू आणि कृपाळू, सहनशील, चांगुलपणा आणि सत्याने परिपूर्ण.'" (वचन ५-६).

परंतु इस्राएल घराणे ज्या ज्या राष्ट्रांत गेले तेथे तेथे त्याने माझ्या पवित्र नामास बट्टा लावला, तेव्हा मी आपल्या नामास जपलो. (यहेज्केल ३६:२१). येथे आपण देवाचे (इस्राएलचे) अनुयायी असल्याचे घोषित केले आहे जे मूर्तिपूजकांमध्ये देवाच्या चारित्र्याची भ्रष्टता करत आहेत. हे केवळ त्यांच्या कृतींमुळेच नव्हे तर त्यांनी जे सांगितले त्यावरूनही घडले. त्यांनी आपल्या पित्याच्या चारित्र्याबद्दल जे सांगितले ते खरे नव्हते ज्यामुळे त्यांची स्वतःची कृती त्याच्या मार्गाच्या विरोधात होती. दयाळू, कृपाळू, सहनशील आणि चांगुलपणा आणि सत्याने परिपूर्ण नसल्याच्या त्यांच्या स्वतःच्या कृतींमुळे त्यांनी ज्याला आपला देव म्हणून घोषित केले त्याचे चुकीचे प्रतिबिंब पडले. परिणामी, एकाच खऱ्या देवाबद्दलच्या चुकीच्या धारणा राष्ट्रांमध्ये ठेवल्या गेल्या आणि शिकवल्या गेल्या. त्याचे नाव अपवित्र झाले आणि ते सर्व देवाच्या गौरवापासून (चारित्र्यापासून) कमी पडले. हे पाप आहे; "सर्वांनी पाप केले आहे आणि देवाच्या गौरवापासून कमी पडले आहेत." (रोम ३:२३).

पवित्र शास्त्र आपल्याला सांगते की, "सर्व अनीति पाप आहे" (१ योहान ५:१७), म्हणून नीतिमत्ता म्हणजे पाप नसलेले जीवन. १ योहान ३:४ मध्ये योहान आपल्याला सांगतो, "जो पाप करतो तो नियमशास्त्राचे उल्लंघन करतो, कारण पाप हे नियमशास्त्राचे उल्लंघन आहे." अनीति म्हणजे पाप आणि पाप म्हणजे देवाच्या नियमशास्त्राचे (तोराह) उल्लंघन. नीतिमत्ता म्हणजे देवाच्या नियमशास्त्राच्या संरक्षणात्मक

मानकांमध्ये जगणे तर पाप त्याच्या संरक्षण आणि उपचारांच्या बाहेर भटकणे निवडत आहे. पौलाने लिहिले, "एकमेकांवर प्रेम करण्याशिवाय कोणाचेही ऋणी राहू नका; कारण जो दुसऱ्यावर प्रेम करतो त्याने नियमशास्त्र पूर्ण केले आहे." (रोम. १३:८). नंतर, काही उद्धृत केल्यानंतर तो नेमके कोणत्या मानकाचा उल्लेख करत आहे हे दाखवण्यासाठी दहा आज्ञा, तो असा निष्कर्ष काढतो: "प्रीती कधीही आपल्या शेजाऱ्याचे वाईट करत नाही. म्हणून, प्रेम म्हणजे नियमशास्त्राची पूर्णता." (वचन १०). तुम्ही पाहू शकता की, नीतिमत्ता हे "इतरांचे पहिले" जीवन आहे आणि हे निःस्वार्थ जीवन केवळ देवाकडून येते; कारण तो जगात जे काही चांगले आणि योग्य आहे त्याचा उगम आहे: "प्रत्येक उदार दान आणि प्रत्येक परिपूर्ण देणगी वरून येते आणि प्रकाशाच्या पित्यापासून येते, ज्याच्यामध्ये कोणतीही विसंगती किंवा हलणारी सावली नाही." (याकोब १:१७).

देवाने घोषित केले आहे: "मी यहोवा आहे, मी बदलत नाही." (मलाखी . ३:६). "देव प्रेम आहे" आणि तो "बदलत नाही", कारण त्याच्यामध्ये "कोणतीही विसंगती किंवा हलणारी सावली नाही", म्हणून तुम्ही नेहमीच विश्वास ठेवू शकता की तो तुमचे काहीही नुकसान करणार नाही. जरी तुम्ही त्याचे शत्रू असलात तरीही. जेव्हा येशू पृथ्वीवर होता तेव्हा त्याने आपल्या स्वर्गीय पित्याच्या प्रेमाची घोषणा असे म्हणून केली:

कारण देवाने आपल्याला भित्रेपणाचा नव्हे, तर सामर्थ्याचा, प्रीतीचा व संयमनाचा
आत्मा दिला आहे."

~ २ तीमथ्य १:७

"तुम्ही ऐकले आहे की [खोट्या शिक्षकांनी] असे म्हटले होते की, 'तुम्ही आपल्या शेजाऱ्यावर प्रेम करा आणि आपल्या शत्रूचा द्वेष करा'; पण मी तुम्हाला सांगतो, तुमच्या शत्रूंवर प्रेम करा; जे तुम्हाला शाप देतात त्यांना आशीर्वाद द्या, जे तुमचा द्वेष करतात त्यांचे चांगले करा; आणि जे तुम्हाला जबरदस्तीने धरतात आणि तुमचा छळ करतात त्यांच्यासाठी प्रार्थना करा, जेणेकरून तुम्ही तुमच्या स्वर्गातील पित्याची मुले व्हाल. कारण तो वाईटांवर आणि चांगल्यांवर सूर्य उगवतो आणि नीतिमानांवर आणि अन्याऱ्यांवर पाऊस पाडतो.

कारण जर तुम्ही फक्त तुमच्यावर प्रेम करणाऱ्यांवरच प्रेम केले तर तुम्हाला काय प्रतिफल मिळेल? आणि जर तुम्ही फक्त तुमच्या भावांना अभिवादन केले तर तुम्ही कोणती अपवादात्मक गोष्ट करता?

... म्हणून, जसा तुमचा स्वर्गातील पिता परिपूर्ण आहे तसेच तुम्हीही परिपूर्ण [पूर्णपणे निःस्वार्थ/दयाळू] व्हा." ~ मत्तय ५:४३-४८.

लक्षात घ्या की तुमच्या शत्रूंवर प्रेम करणे आणि तुमचा द्वेष करणाऱ्यांचे भले करणे याची तुलना "स्वर्गातील तुमच्या पित्याच्या" प्रेमाशी केली जात आहे. तुम्ही या चांगल्या गोष्टी करण्याचे कारण म्हणजे तुम्ही "तुमच्या पित्याची मुले" झाला आहात आणि तुमचा स्वर्गीय पिता अशाच प्रकारे वागतो. आपला पिता त्याच्या शत्रूंवर प्रेम करतो आणि त्याचा द्वेष करणाऱ्या सर्वांचे भले करतो; "कारण तो कृतघ्न आणि वाईट लोकांवर दयाळू आहे." (लूक ६:३५). पुढील प्रकरणात आपण पाहू की ख्रिस्त पतित माणसाची तुटलेली स्थिती सुधारण्यासाठी आणि आपल्याला देव आणि त्याच्या नियमशास्त्राशी पुन्हा सुसंगत करण्यासाठी मरण पावला.

सर्वमानवजात, ख्रिस्ती आणि अख्रिस्ती दोघंही, धर्मशास्त्रज्ञ आणि नास्तिक, जीवरक्षक आणि खुनी, त्यांच्या प्रत्येक श्वासासाठी देवाचे ऋणी आहे; एकमेव देव ज्याने "आकाश, पृथ्वी, समुद्र आणि त्यांतील सर्व काही निर्माण केले आणि ज्याने मागील पिढ्यांमध्ये सर्व राष्ट्रांना त्यांच्या स्वतःच्या मार्गाने चालण्याची परवानगी दिली, तरीही, त्याने स्वतःला साक्षीशिवाय सोडले नाही, त्याने आम्हाला स्वर्गातून पाऊस आणि फळ देणारे ऋतू देऊन चांगले केले, आमची अंतःकरणे अन्न आणि आनंदाने भरली." (प्रेषितांची कृत्ये १४:१५-१७).

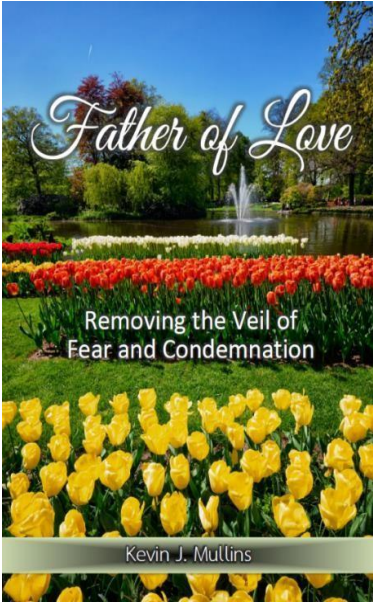
कोणताही मनुष्य — संत असो किंवा पापी — दररोजचा अन्नाचा घास खाऊ शकत नाही, जर तो देवाच्या शाश्वत प्रेममय कृपेमुळे नसता.

या अभ्यासाचे वाचन केल्यानंतर, देवाच्या स्वभावाविषयी तुमच्या मनात अनेक प्रश्न निर्माण होऊ शकतात. जर हा अभ्यास खरा असेल, आणि देव कधीही कोणालाही — अगदी आपल्या शत्रूंनाही — इजा करत नाही, तर मग बायबलमधील त्या असंख्य हिंसक कथा आपण कशा समजावून घ्यायच्या ज्या देवाला एक सूड घेणारा, अत्याचारी आणि कोपयुक्त न्यायाधीश दाखवतात — जो आपल्या आज्ञा न पाळणाऱ्यांवर तीव्र रागाने आणि जळजळीत ईर्ष्येने कोप व्यक्त करतो? मग अशा कथा आपण काय करायच्या जशा की:

- महापूर
- सदोम आणि गमोरा
- इजिप्तमधील संकटे
- पुरुष, स्त्रिया आणि मुलांचे ठार मारणे
- दगड मारून ठार करण्याचा नियम
- नरकातील ज्वाळांत लोकांना यातना देणे

या प्रश्नांची स्पष्ट आणि बायबलाधिष्ठित उत्तरे मिळवण्यासाठी, कृपया "देवाच्या स्वभावासंबंधी प्रश्न" या विभागास भेट द्या:

हे पुस्तिकेचे पहिले प्रकरण आहे
"Father of Love" या पुस्तकाचे, लेखक केविन जे. मुलिन्स.

11 देव इतरांचा दोष ठरवतो आणि न्याय करतो का, तरीसुद्धा आपल्याला न्याय करू नका आणि त्याऐवजी इतरांवर निरपवाद प्रेम करा असे आज्ञा देतो का?

देव आपल्याला आपल्या शत्रूंवर प्रेम करण्याची आज्ञा देतो, तर तोच देव आपल्या शत्रूंना अनंतकाळपर्यंत अग्नित तलावात यातना देतो का?

देव जे लोक त्याच्यावर प्रेम करत नाहीत, त्यांच्यावर रागावून संकटे व साथीच्या रोगांची शिक्षा पाठवतो का — आणि तरीसुद्धा आपल्याला सांगतो की आपण ज्या लोकांनी आपल्यावर प्रेम केले नाही, त्यांच्यासाठी आरोग्य व आनंदासाठी प्रार्थना करावी?

आपल्याला त्याच्यासारखं चरित्र जगायचं नाही का?

"पवित्र व्हा, कारण मी परमेश्वर, तुमचा देव, पवित्र आहे." (लैव्यव्यवस्था १९:२)

"स्वर्गातील तुमचा पिता परिपूर्ण आहे, तसेच तुम्हीही परिपूर्ण व्हा." (मत्तय ५:४८)

खरा मुद्दा म्हणजे पवित्र शास्त्राचे वाचन कसे करायचे हे समजून घेणे.

तुम्ही ते आपल्या नैसर्गिक, मांसिक समजुतीतून वाचता का? की ख्रिस्ताच्या आत्म्यातून?

जेव्हा आपण पित्याच्या खऱ्या स्वभावाकडे त्याच्या पुत्राच्या आत्म्यातून पाहू

लागतो, तेव्हा आपल्याला समजते की देव हा पाप्यांचा वैरी असलेला रक्तपिपासू अत्याचारी राजा नाही, तर तो एक असा प्रेमळ पिता आहे जो आपल्या संपूर्ण अंतःकरणाने, जीवाने आणि सामर्थ्याने आपल्यावर प्रेम करतो.

खरेतर, देव आणि मानव यांचा एकच शत्रू आहे — जो आपल्याला आपल्या परमेश्वरावरचा विश्वास गमवायला लावतो, खासकरून अशा एका देवावर जो दोष न लावणारा, क्षमाशील आणि आपल्या तारणासाठी वाट पाहणारा आहे.

देवाची पवित्रता, परिपूर्णता, आणि प्रेम आपल्यालाही त्याच्याप्रमाणे जीवन जगण्याचे आमंत्रण देते — प्रेमात, क्षमेत आणि आत्म्यात.

संपूर्ण पुस्तक विनामूल्य वाचण्यासाठी, येथे जा:

lastmessageofmercy.com